

Arrest

nr. 126 731 van 3 juli 2014
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X die verklaart van Bengalese nationaliteit te zijn, op 28 maart 2014 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 6 maart 2014.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 8 mei 2014 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 23 mei 2014.

Gelet op de beschikking van 2 juni 2014 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 juni 2014.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat C. VERSTAPPEN.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1.1. Er dient op gewezen te worden dat overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) aan de verzoekende partij de grond meegedeeld werd waarop de kamervoorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. *In casu* wordt het volgende gesteld:

“Uit de bestreden beslissing blijkt dat verzoeker de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus werden geweigerd omdat zijn asielrelaas ongeloofwaardig is.

De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en hij moet de waarheid vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour

déterminer le statut de réfugié, Genève, 1992, nr.205). In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als voldaan is aan de voorwaarden gesteld door artikel 48/6 van de vreemdelingenwet.

De Raad stelt vast dat alle motieven waarop de commissaris-generaal zich baseert om te besluiten tot de ongeloofwaardigheid van het relaas duidelijk blijken uit de stukken in het administratief dossier en dat deze motieven deugdelijk zijn. Verzoeker brengt in zijn verzoekschrift geen valabele argumenten bij die de desbetreffende vaststellingen weerleggen. Hij komt immers niet verder dan het herhalen van eerder ongeloofwaardig bevonden verklaringen en het minimaliseren en vergoelijken van de gedane vaststellingen.

In de mate verzoeker de in de bestreden beslissing vastgestelde tegenstrijdigheden wijt aan het lange tijdsverloop, wijst de Raad er op dat van een asielzoeker verwacht kan worden dat hij belangrijke gebeurtenissen naar plaats en tijd kan situeren, zeker degene die aanleiding hebben gegeven tot zijn vlucht, vermits kan verwacht worden dat deze gebeurtenissen, ongeacht het tijdsverloop, in het geheugen gegrift zouden staan zo zij zich in werkelijkheid voorgedaan zouden hebben. De medewerkingsplicht vereist van verzoeker dat hij zo gedetailleerd en correct mogelijk informatie geeft over alle facetten van zijn identiteit, leefwereld en asielrelaas.

Ook de vaststelling dat verzoeker quasi niets kon vertellen over de rechtszaken waarin hij en zijn vader verwickeld zijn, wijst op een desinteresse in zijn hoofd die niet te rijmen valt met het voorhanden zijn van de door hem beweerde vrees voor vervolging. De door verzoeker in onderhavig verzoekschrift ontwikkelde argumentatie dat niet op de hoogte was van de exacte beschuldigingen en de gevorderde straffen omdat hij de juridische stukken zelf nog maar net per internationale koerier had ontvangen en gelet op de fictieve aard van de inhoud ervan, neemt de Raad niet aan. Van een asielzoeker kan worden verwacht dat hij of zij geregeld pogingen onderneemt om zich te informeren over de evolutie van zijn of haar persoonlijke problemen. Actuele informatie is immers van primordiaal belang om de door verzoeker geschetste vrees in te schatten. Het feit dat hij nalaat dit te doen wijst op een gebrek aan interesse bij verzoeker en doet ernstige twijfels rijzen over de ernst van zijn ingeroepen vrees voor vervolging.

Voorts gaat verzoeker met zijn betoog dat de reden voor de afwezigheid van een eventuele stempel is dat in Bangladesh de officiële documenten met alle stempels enkel worden meegegeven met de veroordeelde of diens advocaat, aan de essentie van de bestreden beslissing voorbij. Zo werd helemaal niet opgeworpen dat de certified copies een stempel ontbrak, doch wel dat deze stempel een vormfout vertoont. Gelet op deze vaststelling en mede gelet op de informatie toegevoegd aan het administratief dossier waaruit onmiskenbaar blijkt dat corruptie, valse en vervalste documenten veelvuldig voorkomen in Bangladesh, kan er geen bewijswaarde worden gehecht aan de door verzoeker neergelegde documenten. Daarenboven kan aan voorgelegde documenten slechts bewijswaarde worden toegekend wanneer ze worden voorgelegd ter ondersteuning van geloofwaardige, coherente en plausibele verklaringen, wat in casu niet het geval is, zoals blijkt uit de omstandige motivering van de bestreden beslissing. Documenten hebben immers enkel een ondersteunde werking, namelijk het vermogen om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten. Op zichzelf vermogen documenten evenwel niet de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig asielrelaas te herstellen.

Het relaas is ongeloofwaardig en kan als dusdanig geen aanleiding geven tot het in aanmerking nemen van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingrechtelijke zin, noch van een reëel risico op ernstige schade in de zin van de subsidiaire bescherming.

De loutere toevoeging aan het verzoekschrift van mediaberichten in verband met ophanging van Abdul Quader Mollah en de algemene veiligheidssituatie in Bangladesh, wijzigt niets aan het voorgaande. Dergelijke verwijzing volstaat immers niet om aan te tonen dat verzoeker in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat hem betreft een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Deze vrees en dit risico dient in concreto te worden aangetoond en verzoeker blijft hier in gebreke.

Uit de door verzoeker bijgebrachte informatie blijkt evenmin dat er in Bangladesh sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Wat betreft het door verzoeker voorgelegde reisadvies van de FOD Buitenlandse Zaken d.d. 3 maart 2014 aangaande Bangladesh, merkt de Raad bovendien op dat dit reisadvies bestemd is voor reislustige Belgen en niet te beschouwen is als een richtlijn voor de diensten belast met het onderzoek van asielaanvragen.

Voorgaande vaststellingen volstaan om de in het verzoekschrift aangevoerde middelen niet verder te onderzoeken, omdat dergelijk onderzoek in elk geval tot geen ander besluit betreffende de gegrondheid van de asielaanvraag kan leiden.

Bijgevolg lijkt verzoeker niet aan te tonen dat hij redenen heeft om te vrezen te worden vervolgd in vluchtelingenrechtelijke zin of dat hij een reëel risico op ernstige schade loopt in geval van terugkeer naar Bangladesh.”

1.2. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar dat zij het niet eens is met deze in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vraagt gehoord te worden). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl.St.* Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag beschouwd worden als een bijkomende memorie. Bovendien dient erop gewezen te worden dat het verzoek tot horen er niet toe strekt aan de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de vreemdelingenwet precies gewezen wordt, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

1.3.1. De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

1.3.2. Artikel 39/59, §2 van de vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”

Artikel 39/59, §2, van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS arrest nr. 227.364 van 13 mei 2014; RvS arrest nr. 227.365 van 13 mei 2014).

1.4.1. Ter terechtzitting alwaar verzoekende partij uitdrukkelijk wordt uitgenodigd te reageren op de beschikking van 8 mei 2014, voert verzoekende partij aan dat gegronde vrees voor de Awami League bewezen is door het tribunaal. Verzoekende partij vervolgt dat zij lid was van de andere partij. Verzoekende partij verklaart dat zij de zaak niet goed had bestudeerd en dat zij angst had om fouten te maken aangezien de tenlasteleggingen verzonnen waren. Zij wijst er op dat zij twee keer veroordeeld werd tot een levenslange gevangenisstraf en dat in de brief van de advocaat getuigd wordt van het feit dat de politie omgekocht werd. Verzoekende partij stelt nog dat de brief ondertekend werd en dat daarin wordt bevestigd dat zij aanhanger was van de tegenpartij. Verzoekende partij wijst er op dat zij geenszins een economisch vluchteling is, zij heeft hogere studies gedaan en komt uit een goede familie aangezien haar vader contractor was. Zij wijst er op dat zij alles heeft achtergelaten en dat haar vader een hersenletsel heeft opgelopen door een aanval. Verzoekende partij bevestigt nog dat alleen stuk nummer 7 een stuk is dat niet eerder werd ingediend.

1.4.2. De Raad stelt vast dat verzoekende partij zich grotendeels beperkt tot het herhalen van reeds eerder afgelegde en ongeloofwaardig bevonden verklaringen. Het louter herhalen van de asielmotieven is echter niet van aard om de in de beschikking opgenomen gronden te ontkrachten. Het komt aan verzoekende partij toe om deze met concrete argumenten in een ander daglicht te stellen, waar zij met haar argumentatie ter terechtzitting dat zij de zaak niet goed had bestudeerd en angst had om fouten te maken aangezien de tenlasteleggingen verzonnen waren, blijft steken in het volharden van haar verzoekschrift, en aldus in gebreke blijft. In de beschikking van 8 mei 2014 werd hierop immers duidelijk geantwoord: *“Ook de vaststelling dat verzoeker quasi niets kon vertellen over de rechtszaken waarin hij en zijn vader verwickeld zijn, wijst op een desinteresse in zijn hoofd die niet te rijmen valt met het voorhanden zijn van de door hem beweerde vrees voor vervolging. De door verzoeker in onderhavig*

verzoekschrift ontwikkelde argumentatie dat niet op de hoogte was van de exacte beschuldigingen en de gevorderde straffen omdat hij de juridische stukken zelf nog maar net per internationale koerier had ontvangen en gelet op de fictieve aard van de inhoud ervan, neemt de Raad niet aan. Van een asielzoeker kan worden verwacht dat hij of zij geregeld pogingen onderneemt om zich te informeren over de evolutie van zijn of haar persoonlijke problemen. Actuele informatie is immers van primordiaal belang om de door verzoeker geschetste vrees in te schatten. Het feit dat hij nalaat dit te doen wijst op een gebrek aan interesse bij verzoeker en doet ernstige twijfels rijzen over de ernst van zijn ingeroepen vrees voor vervolging.” De Raad voegt hier nog aan toe dat van iemand die beweert (valselyk) van, onder andere, moord te zijn beschuldigd en hij omwille hiervan zijn land van herkomst heeft verlaten uit vrees voor zijn leven, redelijkerwijs kan worden verwacht dat hij alle beschikbare informatie over zijn problemen nauwgezet doorneemt en er alles zou aan doen om de informatie over zijn zaak op de voet te volgen. Verzoekende partij blijft hier echter in gebreke.

Verder poogt zij aan de hand van de door haar neergelegde documenten, waarvan zij ter zitting de originelen toont die reeds neergelegd werden op het Commissariaat generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen waarvan stuk 7 een nieuw stuk is dat toen niet werd ingediend, haar asielrelaas te ondersteunen en aan te tonen dat gegronde vrees voor de Awami League bewezen is door het tribunaal, doch gaat hiermee voorbij aan de in de beschikking gedane vaststelling dat de certified copies bewijswaarde ontberen gelet op het gebrek aan authenticiteit ervan en gelet op de informatie toegevoegd aan het administratief dossier waaruit onmiskenbaar blijkt dat corruptie, valse en vervalste documenten veelvuldig voorkomen in Bangladesh. Daarenboven kan aan voorgelegde documenten slechts bewijswaarde worden toegekend wanneer ze worden voorgelegd ter ondersteuning van geloofwaardige, coherente en plausibele verklaringen, wat *in casu* niet het geval is. Documenten hebben immers enkel een ondersteunde werking, namelijk het vermogen om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten. Op zichzelf vermogen documenten evenwel niet de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig asielrelaas te herstellen.

De Raad hecht bijgevolg geen bewijswaarde aan de door verzoeker neergelegde documenten, waaronder stuk nummer 7, zijnde een vonnis van het speciale tribunaal waarin verzoeker zou zijn veroordeeld tot levenslange gevangenisstraf wegens het dealen van drugs, en een brief van een advocaat waaraan trouwens sowieso geen objectieve bewijswaarde kan gehecht worden gelet op het gesolliciteerd karakter ervan.

Waar verzoekende partij aanvoert dat haar vader een hersenletsel heeft opgelopen door een aanval, stelt de Raad vast dat zij dit geenszins weet hard te maken aan de hand van objectieve elementen. Bovendien toont dergelijke blote bewering niet aan dat, zo wordt aangenomen dat haar vader inderdaad een hersenletsel heeft opgelopen, dit het gevolg is van de door verzoekende partij aangevoerde problemen met de Awami League.

Dat zij geenszins een economisch vluchteling is, zij hogere studies heeft gedaan en uit een goede familie komt aangezien haar vader contractor was, vermag bovenstaande vaststellingen niet in een ander daglicht te stellen.

1.5. Derhalve wordt geen afbreuk gedaan aan voormelde in de beschikking aangevoerde grond. Bijgevolg toont verzoekende partij niet aan dat zij redenen heeft om te vrezen te worden vervolgd in vluchtelingenrechtelijke zin of dat zij een reëel risico op ernstige schade loopt in geval van terugkeer naar Bangladesh.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drie juli tweeduizend veertien door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

M.-C. GOETHALS